

Avskrift av dagbok over Svalbardturen 1/7 - 1/9 1981.

Onsdag 1. juli 1981.

- Kl. 0630-0715. Hans kjørte meg hjemmefra til Høybuktknoen.
" 0800-0915. Med SAS til Tromsø.
" 1445-1615. Med SAS til Longyearbyen, $\frac{1}{2}$ time forsinket.
Våren var ikke kommet langt på Svalbard heller.
Flommen i Adventdalen hadde nettopp gått.
Fikk hybel hos Statens- bygge- og eiendomsdirektorat.
" 1700-2130. Besøkte Paula og Willy Buffelen. Gode venner fra mitt første besøk på Svalbard.
Fikk disponere hytta deres i Moskushamn.
" 2230. Tjelde, fra Pasvik, kom med provianten som Rolf Marthinsen, god venn fra 1. besøk, hadde ordnet for meg.
Tett tåke la seg utover kvelden.

Torsdag 2. juli.

- Kl. 0900-1000. Møte på sysselmannens kontor.
Ble lovet tur til Fredheim i Sassen og til Gråhuken nord på Spitsbergen.
Men alt måtte utsettes foreløpig p.g.a. tett tåke, som imidlertid lettet utover kvelden.
Tilleggsproviant og nødvendig ekstrautstyr ble ordnet
Traff Olav Mehl, god venn fra 1. besøk, på sysselmannens kontor. Avtalte å møtes på kvelden.
" 1900-2330. Ble hentet på hybelen av Olav Mehl og en kamerat, Ragnvald Sörum.
Vi tok først en tur på "Huset", deretter til Stormessa og så avsluttet vi i hybelleiligheten til Mehl. Sörum var med hele tiden, en meget hyggelig kar.
Frank Rosö, god venn fra 1. besøk, som hadde vakt, var også med på "Huset" og Stormessa.
Alle 3, som er ansatt ved Rörleggerverkstedet i Longyearbyen, tilbød meg lån av hyttene deres, så nå disponerte jeg 4 privateide hytter. I tillegg fikk jeg også låne båt med påhengsmotor av Sörum for august måned, alt vederlagsfritt.
En virkelig hyggelig kveld med gode venner.

Freitag 3. juli.

- Proviant, matriell, verktøy og personlig utstyr blir pakket.
Kl. 1500. Sysselmannen kom tilbake med helikopteret etter en tur til Ny-Ålesund og alt er klart for min tur til Fredheim i Sassen. Huset etter Svalbard-veteranen Hilmar Nöis, mannen er 38 overvintringer på Svalbard.
" 1630. Etter en vellykket tur er jeg alene på Fredheim, med alt mitt utstyr.
Hele Sassendalen er snöbar, men snöen ligger for det meste helt ned fjellsidene. Sassen- og Tempelfjorden er islagte.
" 1900-2230. Etter å ha spist middag tok jeg en runde til Nöisdalen, der jeg anså det lite fremkommelig p.g.a. snö, is og mye vann. Vidre tok jeg en runde i nedre Sassendalen og retur langs stranda.

Lördag 4. juli.

Overskyet oppholdsvar, sterk vind.
Innetjeneste, midt på dagen litt regn.
En liten vedsjau på kvelden.

Søndag 5. juli.

- Grått overskyet, enkelte lette regnbyger. Fjernet tørrdoet i gangen, vasket. At folk kan være så grisete. Bar enkelte overflødige møbler fra huset og lagret dem i uthuset. Tok ut den gamle komfyren fra kjøkkenet.
- Kl. 1930-2200. En kveldstur bort under bratthenget av fuglefjellet langs Tempelfjorden. Fant en død hvitrev og skjellet etter reinsdyr som sikkert har falt utfor fjellet sist vinter.

Mandag 6. juli.

- Kl. 0900. Radiokontakt med sysselmannens kontor. Dreneringsarbeide ute for å få smeltevann vekk fra huset. Opprydding rundt huset. Vasket ferdig gulvene i yttergangene, ryddet ferdig.
- " 1300. Helikoptret kom med bestilt matriell, verktøy, maling og ny komfyr. Fortsatt oppryddingsarbeide inne og i uthuset. Stort bål i fjæra på gamle kasser og ubrukelig rask + en søkk ekskrementer fra tørrdoet.
- " 1830-2300. Avsluttet dagen med en tur over fjellet bak Fredheim til kanten av Nøisdalen. Elva var gått helt opp, men det lå is og snø langs land på begge sider. Det var spor etter flere ras. En reinfamilie holdt til området der jeg var.

Tirsdag 7. juli.

- Stille overskyet som klarnet opp ut på dagen og endte med strålende solskinn. Min første klesvask i feldden på Svalbard. Har satt inn to vindusruter som var knust i stua. Avsluttet dagen med en fototur opp Sassendalen til 2 små vann som ligger ned for vestpynten av Colorado fjellet. 3 gåsepar med 2 unger holdt til i et av vannene. Mye rein, noen kalver. Nøisdalen enda utilgjengelig p.g.a. vann, is og snø. En død rein hadde fulgt med flomvannet fra Nøiselva.

Onsdag 8. juli.

- Stille overskyet. Det regnet kraftig i natt. Oppklaring utover dagen med skiftene vind. Det synes som om det har vært bevegelse i isen på fjorden. Isen ligger innenfor en linje mellom Bjonapynten og vestsiden av Sassendalens utløp. Har ryddet kjøkkenet, forandret litt på de faste hyller og vasket vegger, brannmur, skap og dører. 67 spikere ble fjernet fra veggene. Har prøveblandet maling og smurt litt. Det synes bra

Torsdag 9. juli.

- Ganske stille. Helt lettskyet med mye sol. Første uka på Svalbard er gått og jeg har det selvfølgelig bra. Rudolf (liten reinokse) går fortsatt på daglige besøk rundt huset, som han har gjort siden min første dag på Fredheim. Har ryddet stua før veggvask og fjernet 33 spikere + en neve tegnestifter og en gammel veggfast montasje for fast köye.
- Kl. 1300-1315. Forsøkte å få radiokontakt med sysselmannen kontor for å melde alt vel, men fikk ikke svar.
- " 1930. Ferdig med rundvask av stua. Det er ikke tvil, det minker på sjøisen langs land.

Fredag 10. juli.

Påbegynte maling av stua, ble vel halvferdig med veggene.

Prøvde radiooppkalling i dag også, men uten å få svar.

Hørte et helikopter i Sassendalen ved middagstider, men så ikke noe.

Kl. 1930-2100. Tok en kveldstur for å se på mulighetene for å komme over Sassenelva helt nede. Det kan muligens gå ved helt lavvann.

Da jeg kom tilbake til Fredheim kom en hurtiggående fjordkrysser innø Sassenfjorden mot Fredheim, men den måtte snu p.g.a. isen.

Det var 2 mann i overlevingsdrakter ombord.

Lørdag 11. juli.

Fortsatte malingen av stua, men ble avbrudt av besøk Isen hadde brutt opp en god del i løpet av natta, så det var mulig å komme helt inn til utløpet av Nöiselva på flo sjö.

Först kom en stor fjordkrysser, som ankret opp et stykke ute og 3 mann kom på land, hvorav en professo i jord, som skulle ta jordprøver under fugelfjellet langs Tempelfjorden.

Straks etter kom en sköyte som ankret opp tett innenfor fjordkrysseren. Derfra kom det et par på land. En stund etter, mens vi satt inne å drakk the, kom nok en fjordkrysser som ankret opp innenfor sköyta igjen.

Straks kom en god del drivis rekende innover og omsluttet alle 3 båtene.

Etter en stund forlot de besökende Fredheim.

Da hadde drivisen passert den fjordkrysseren som kom först, slik at den lå i åpen sjö, mens sköyta lå i småis og den siste båten lå fast i storis.

Da folkene kom ut til båtene sine, klarte fjordkrysseren å trekke sköyta ut i åpen sjö, mens den sist ankomne lå helt fast.

Etter ca. en time kom folk fra den faste båten på land i det de trakk en plastjolle med seg over pakkisen.

Det viste seg å være fam. Inger og Magnar Helland og deres 20 mnd. gamle sönn, tidl. Kirkenes, som var på tur for å besøke meg.

Kl. 2200-2330. Under floa var Helland og jeg ute på båten i et forsök på å få den lös. Vi klarte å få den nesten ut, men ble stoppet av 2 digre drivis som det ikke var mulig å komme forbi eller mellom p.g.a. strøm og vindpreßs utenfra. Båten ble oppankret i ly av de 2 drivisene. I stedet tok vi med klær og utstyr på land for overnatting.

Söndag 12. juli.

Etter overnatting sammen med fam. Helland, var han og jeg på ny ute på båten.

Nå hadde isen slakken såpas at vi klarte å varpe båten ut i isfritt område.

Båten hadde merkelig nok ikke fått synlige skader på tross av "småisen" som banket stykt mot båtsiden i den sterke vinden.

Både Helland og jeg var meget nær på å falle i sjöen under den hektiske innspurten, men kom törre på land igjen etter at båten var ankret opp i isfritt område

Söndag 12. juli, forts.

- Kl. 1130. Fam. Helland starter på turen tilbake. Den sterke vinden førte til at isen ble brutt opp forbi Fredheim og halvveis inn Tempelfjorden. Stua ble ferdigmalt før middag. Maling av kjøkkenet påbegynt.
- " 1800. 2 store motoriserte gummibåter med 6 sveitsiske studenter kom inn til Fredheim. 2 jenter og 4 gutter. Da det ikke var plass inne, satte de opp 2 telt i nærheten.
- " 2100. Jeg tar kvelden, men samtidig drog de 6 sveitserne ut på tur med ryggsekk, gevær, kikkert og foto.

Mandag 13. juli.

- Kl. 1500. Ferdig med å male selve veggene på kjøkkenet. Jeg tar middag, men samtidig holder teltturistene på å stå opp. I løpet av natten har den sterke vinden banket istykker all isen i Sassenfjorden og langt inn Tempelfjorden. P.g.a. den økte luftfuktigheten da isen forsvant, har både Tempelet og fuglefjellet fått tåkehatter på.
- " 1730. De 6 sveitserne starter på fottur inn langs Tempelfjorden for å gå til Von Postbreen, minst 15 km hver vei.
- " 1830. Tysk kajakkpadlerske kom inn til Fredheim. Hun slo opp teltet sitt bortenfor sveitserne. I tillegg til et meget avansert campingutstyr og pulverproviant for 1 mnd., hadde hun også utstyr for fjellklatring og brevandring i kajakken. I tillegg hadde hun et meget godt film- og foto-utstyr.
- " 2100. Har montert den nye komfyren på kjøkkenet, med foreskrevne plate på gulvet under.

Tirsdag 14. juli.

- Kl. 0900-1000. Besøk av sysselmannens helikopter. Får besked om at jeg skal flyttes til Gråhuken, helt nord på Spitsbergen, fredag 17. juli. Samtidig får jeg besked om at en dansk/norsk botanisk ekspedisjon med professorere skal overta Fredheim fra imorgen og jeg må over i en nødhytte som enda ikke er ferdig.
- " 1200. Den tyske padlersken starter mot Ny-Ålesund, en total distanse på minst 60 norske mil. Jeg tar middag og fotvask, deretter opprydding i nødhytta. Jeg må innse at jeg ikke har muligheter for å få montert ovn i nødhytta før jeg skal reise til Gråhuken, bl.a. p.g.a. at jeg ikke har nok ovnsrør.
- " 2100. Jeg tar kvelden, men bevilger meg en hårvask.

Onsdag 15. juli.

- Kl. 0530. Stille, grått, regnbyger. Senere oppklarning og sol. Vasket gulvet i stua og på kjøkkenet og avsluttet med en privat klesvask. Deretter fortsatt maling.
- " 1330. Ferdig med all maling, bare opprydding igjen.
- " 1630. Ferdig med opprydding og vask av kopper og kar.
- " 2130. Er forlenget ferdig med flytting over til nødhytta. Har fyrt opp i stua for at det skal være varmt når de nye gjestene kommer, men kan enda ikke se noen båt.

Onsdag 15. juli, forts.

Kl. 2145-2400. Da jeg ble lei av å vente, tok jeg en tur over fjellet bak Fredheim og delvis ned i Nöisdalen. Var også nede rett imot "Colorado Canyon" som kommer fra Coloradofjellene og munner ut i Nöisdalen. Et helt ubeskrivelig sted. En natur så vill at jeg aldri har sett maken.

Mens jeg gikk oppe på fjellet, kom et stort russisk turristskip, Maksim Gorki, inn Sassenfjorden og halvveis inn Tempelfjorden, der den snudde og returnerte.

Da jeg kom tilbake til Fredheim, snakket jeg med 3 av de sveitsiske ungdomene. De imponerte meg. Den ene var tek. tegner og hadde bl.a. rekonstruert gammelhuset til Nöis og gamle revefeller, den andre var landskaps- fugel- og dyretegner og den tredje fotograferte det de andre tegnet.

Torsdag 16. juli.

Kl. 0900. Jeg sov i hovedhuset i natt også. Radiokontakt med sysselmannens kontor bekreftet at 4 botanikere, 2 norske og 2 danske, hadde overnattet i Longyearbyen og ikke ville komme til Fredheim før i ettermiddag. Altså, intet havari for dem.

Påbegynte arbeide på nødhytta.

" 1500. Så er jeg alene igjen. De 6 sveitserne reiste med sine motoriserte gummibåter over til Gipshuken.

" 1600. Samme sköyta som var på besök 11. juli kom inn med de 4 botanikerne med professor Eilif Dahl, Botanisk Institutt, NLH., som leder.

Grunnen til forsinkelsen var at de egentlig skulle ha kommet med den store fjordkrysseren, som kom først den 11. juli, men den hadde fått motortröbbel. Hjalp dem med å bære inn proviant og en utrolig masse utstyr for deres 10 dagers opphold.

Som takk ble jeg invitert på middag, fårikål. Etter at vi hadde spist, men enda ventet på kaffen, kom en fritidsbåt inn og ankret opp. En mann i en liten rød plastjolle kom på land.

Det viste seg å være min gode venn Rolf Marthinsen som kom for å besøke meg.

" 2200. Etter kaffen inviterte han meg på båttur inn Tempelfjorden til Von Postbreen.

2 mann i den lille jolla og ganske grov sjö. Jeg ble gjennomvåt i buksa og det var med nöd vi klarte å slite oss ut.

Endel is inne i fjorden gjorde at vi ikke kom helt inn til breen. Mens vi lå stille der inne, fikk vi besök av en meget nysgjerrig storkobbe. Jeg fikk den nesten rett i ansiktet da den dukket opp tett utenfor båtripa.

Da vi kom tilbake til Fredheim, var været blitt enda verre. Det var med nöd og stor tvil vi kom oss ut i jolla. Men på turen inn red den selv de største sjöene fint. Da den stötte på land og derfor ikke fikk ri bölgetoppene, kom en storbølge opp i jolla og traff meg i ryggen. Våt og kald kom jeg på land til en hytte uten ovn. Dertil var veggene i hytta så utette at vi måtte sette opp jernplater for at ikke primusen skulle blåse ut.

Freitag 17. juli.

Kl. 0030.

Vi påbegynte middagsforberedelse med primus og stormkjøkken. Biff, champignon, tomater, slange-agurk, bröd, loff, fersk melk og the. Og så satt vi i soveposene våre og spiste. Det gjorde godt. Uværet holdt seg hele natten og var om mulig enda verre neste morgen. Men merkelig nok lå båten på samme plass. Tanken på båten hadde gitt oss en urolig søvn om natten.

" 0900-1000.

Frokost med bröd, speilegg, bacon, fersk melk og the.

" 1030.

Det er ikke lengre tvil. Båten er i drift mot land. Ankeret har utvilsomt mistet taket i den dårlige ankringsbunnen.

Stor alarm. Hurtig oppbrudd for Rolf Marthinsen. Alt utstyret hans ble pakket i en plast søppelsekk og knytt godt for.

Selv om jeg hjalp til ble han og jollen kastet på land 2 ganger før vi fant ut metoden for i det hele tatt å få ham ut fra land.

Etter en nervepirrende rotur klarte han utrolig nok å komme ut til båten og stupe ombord uten å miste noe, og på land sto jeg, gjennomvåt på ny.

Nå var det min tur til å begynne pakkingen.

" 1400.

Sysselmannens helekopter kom for å hente meg.

Det hadde en god del matriell og utstyr fra før og med alt mitt ble det virkelig trangt.

Første stopp var på Kapp Wijk, ytterst i Dicksonfjorden. Der leverte vi post til Svalbards siste helårs fangstmenn, Solheim, en bergenser i 40-årsalderen, utdannet marinebiolog, men som nå foretrakk å leve i ytterkanten av vårt statsdirigerte samfunn. Der levde han alene i sin hytte sammen med 5 store grønlandshunder. Eneste motoriserte var en åpen plastbåt med påhengsmotor.

Vidre fløy vi opp Nathorstaldalen, over Ålandsvatn til Austfjorden og Wijdefjorden.

Ytterst i Austfjorden, på østsiden, kontrollerte vi et russisk fjellklatrelag på Truggvebreen i Atomfjella, men da alt syntes i orden landet vi ikke.

På et nes ved fjorden nedenfor ligger Austfjordhytta der sysselmannen har et drivstofflager for helakopter.

Her måtte vi lande for å tanke opp og for, etter avtale, å hente sysselmannens naturvernkonsulent, Asbjörn Börset, som hadde vært på en 4 dagers befar- ing og opprydding i området.

Ved siden av drivstofflagret hadde de russiske klattrerne satt opp et telt med div. utstyr. Det blåste selvfølgelig ned når vi landet.

Neste landing var på nordsiden av Elvetangen, langt ute i Wijdefjorden, der vi oppdaget 2 mindre engelske ekspedisjonsfartøyer som var innelåst, i det hele yttre Wijdefjorden var fylt med grov drivis.

Vi landet, men da det bare ble vinket fra båtene lettet vi igjen.

" 1700.

Vi landet ved hytta på Gråhuken.

Her var det mere vinter enn sommer. Det lå snö langt opp etter hyttedöra. Isbjörn hadde slått inn samtlige vinduer i hytta og klabbet ovnsröret ned i hytta så rörene var delvis knuste. Merkeleg nok var komfyren hel, men helt röd av rust p.g.a. all fuktighet som var kommet inn i hytta gjennom pipehullet i taket og de utslåtte vinduene.

Freitag 17. juli, forts.

Kl. 1745.

Alt mitt er lastet av og helikoperet drog videre. Jeg er alene på Gråhukken.

Først tok jeg en liten rekognosering i og rundt hytta. Hytta besto av et bislag, 3 lagerrom med brennseil, proviant og utstyr og et oppholdsrom. Utenfor ble jeg nå oppmerksom på alle bjørnesporene og siden mange var helt ferske var det tydelig at bjørn befant seg i nærheten.

" 1815.

Foreløpig istandsetting av hytta ble påbegynt.

Først ble bord, sengebrisk og gulv feiet best mulig fri for knust vindusglass, parafinlampe og piperør med sot. Deretter ble all den våte veden som hadde lagt under og rundt komfyren lempet ut øi brennseilslagret, før komfyren ble manøvrert på plass, den sto nemlig midt på gulvet.

Oh gru, de medbragte ovnsrørene ^{ikke/}passet, men heldigvis fant jeg gamle ovnsrør som ikke var mere ødelagt enn at de kunne brukes.

Så kom turen til vinduene.

Et stort vindu i ene lagerrommet fikk bare vente.

Et lite vindu i oppholdsrommet ble tettet med en del av en sundrevet skumplastmadrass, holdt på plass av et påspikret bord.

Til hovedvinduet i oppholdsrommet hadde jeg fått med et ferdig vindusfag med dobbelt glass. Imidlertid hadde det feile mål, så det passet ikke helt.

Men med endel plunder fikk jeg det såpass på plass at det gjorde nytten. Det ble festet med 4 små stifter, en opp, en nede og en på hver side.

" 2100.

Jeg var kommet så langt at jeg kunne avslutte for dagen. Jeg fyrte opp i komfyren og påbegynte middag, jeg hadde jo ikke hatt tid til å spise siden frokost. Middagen besto av kjøtt, flest, poteter, gule erter, champignon, tomater, slangeagurk, helmelk og med fersk melon til desert, alt sammen en gave fra min gode venn Rolf Marthinsen, som hadde skaffet det ombord i et cruisfartøy som hadde vært innom Longyearbyen. Måltidet ble avsluttet med et stort krus the og Kong Haakon konfekt.

" 2400.

Jeg var varm, mett og lykkelig og sovnet i en nærmest tørr hytte.

Lördag 18. juli.

Kl. 0645.

Jeg våknet med et brak.

Det viste seg at det var det midlertidige oppsatte hovedvinduet som hadde falt inn på bordet med ramma og det hele.

Da jeg fikk fokusert blikket, så jeg hodet på en isbjørn i den tomme vindusåpningen der den sto å glante på meg, ca. 2 meter borte.

Jeg gjorde en kjempesleng i senga for å komme ut av min sovepose av typen uten glidelås. Antakelig overdrev jeg noe i min søvndrukne tilstand, for jeg skremte bjørnen alvorlig.

Det som imidlertid skremte meg etterpå, var at det første jeg grep til var fotoapparatet og ikke den påbudt medbragte Smith & Wessen for nettopp slike situasjoner som denne.

Imidlertid, bjørnen fjernet seg i uryddig sprang, men så seg stadig skyldbetyngtet tilbake som en høyst menneskelig skapning som var klar over at den hadde gjort noe galt.

Lördag 18. juli, forts.

Heldigvis, vindusglasset var ikke knust, men et stort, vått "kyssemerke" etter bjørnen satt igjen på det blankpussete glasset som et synlig tegn på besøket.

Da jeg kom ut, viste spor i snøen at den også hadde vært å snust på døra og det lille vinduet med skumplasten, men uten å legge press på noen av disse. Den var sikkert bare nysjerrig.

Været var til å begynne med stille overskyet oppholdsvar uten nedbør, men snart kom solen frem og det ble et helt strålende vær.

Jeg fant ut at i dette fine været var det best å arbeide på taket. Der ville det bli utrivelig i sterk vind og/eller nedbør.

Kl. 1800.

Jeg sitter nå med min ettermiddagsthe.

Kun avbrudt av middagslagning/spising har jeg for det meste vært på taket. Jeg har festet metallplata på taket som pipa går gjennom, lagt på ny takpapp, limt og stiftet, og slått på nye bord som jeg hadde med. Jeg har grunn til å tro at det er blitt bedre enn det var før bjørnen var på sitt herjetokt på taket.

Jeg har også tatt en opprydding rundt hytta. Samlet og brennt rester av gardinene i hovedvinduet, voksduken fra spisebordet og skumplastmadrasen fra sengebrisen. Alt dette hadde bjørnen, under sitt tidligere besøk, dratt med seg ut og revet i småbiter. En stund i ettermiddag blåste det endel fra ssv, ut Woodfjorden.

Det var meget uvant, men fantastisk å oppleve den bevegelse og det spetakelet dette medførte i drivise. Etter som jeg kan forstå må dette bare forverre situasjonen for de 2 engelske ekspedisjonsbåtene som fra før lå innesperret av is i Wijdefjorden.

" 1900-2330.

Jeg tok meg en tur langs fjøre ut til den nordligste spissen av Gråhukken og videre over til siden som vender mot Wijdefjorden.

Det var delvis slakk is i ytre del av Wijdefjorden, men det så ut til å være helt tett mellom Mosselhalvøya og Reinsdyrfløya. I så fall er det foreløpig ingen mulighet for de engelske båtene å komme ut.

Det var enorme mengder av drivtømmer langs land. Mye av det må være russisk fløytningstømmer i det det hadde russiske bokstaver innhugget. Derimot var det lite plastembalasje, men store mengder tapte flytebøyer o.lig. etter garn- og trålfiske.

På tilbaketuren gikk jeg over land, men fikk store problemer med all dypsnøen.

Søndag 19. juli.

Svak sydlig vind, tett tåke til morgenen, men utpå förmiddagen begynte sola å bryte igjennom og tåka løste seg opp, men senere skyet det til igjen. Har arbeidet med endelig isetting av hovedvinduet, men dette blir ikke helt pent.

I det opprindelige vinduet har ramma et innvendig mål på 69 X 64 cm, mens den nye ramma som jeg har fått med har et utvendig mål på 60 X 60 cm.

Jeg har lagt inn foring i den gamle ramma, har brukt skumplast til tetting rundt og vinduskitt på ytersiden for å få det vanntett.

Søndag 19. juli, forts.

- Kl. 2030. Jeg avslutter for dagen, selv om jeg enda ikke er ferdig med vinduet. Jeg fant at jeg måtte lage en ny innvendig kledning på vinduet, selv om jeg må høvle det til av uegnet materiale. Da den gamle kledningen ble fjernet, kom mye rart frem fra tidligere tilpassninger. Bl.a. fant jeg 2 patroner, en til en Krag-Jørgensen rifle og en til en salongrifle. Men nå sitter ihvertfall vindusramma slik at før ryker glasset før ramma kan presses inn. Nå sitter jeg og koser meg med varm solbærsaft og saltede blandede nøtter. På Woodfjorden, utenfor hytta, ligger en masse kjempesvære drivis som hindrer enhver båttrafikk. Men det har jeg ikke noe imot. Derved blir jeg beskyttet mot all den turisttrafikken som uvergelig forstyrret meg inne på Fredheim.
- " 2200-2330. Tok en liten kveldstur opp på den lave moreneryggen bak hytta. Rundt hele Gråhukuken ligger et belte med spredt drivis, vanskelig farbart med båt. Men lengre ute, mellom Mosselhalvøya og Reinsdyrflya synes det som om skruisen er helt kompakt. Da jeg kom tilbake til hytta var det yr, småregn i lufta.

Mandag 20. juli.

- Vindstille, grått, tåkete. Det har vært litt nedbør i natt i form av sludd. Jeg har vanskelig for å tro at det vil bli snø- og isfritt her før den nye vinteren kommer. Tross den strenge naturen her i området er det et utrolig rikt liv blandt vann- og vadefugler.
- Kl. 1530. Endelig ferdig med hovedvinduet, etter å ha forandret opplegget enda en gang. Men nå tør jeg gå ifra det og vedkjenne meg at det er mitt arbeide. Det er blitt et nydelig vær, vindstille og søl. Et fantastisk syn med alle isfjellene og isskulpturer på Woodfjorden utenfor hytta.
- " 1900. Thetid. Jeg har gjort alt klart for reparasjon av vinduet i lageret. Jeg har funnet et større stykke med klar tykk plast som jeg vil bruke på en ramme som et dobbeltvindu. Det stoppet jo ikke bjørnen, men erfaringer har vist at det gjør hverken glass eller trevegger heller når han først bestemmer seg for å ville inn.
- " 2100. Endelig er jeg ferdig med de arbeidsoppgaver som var avtalt. Riktignok burde mye mere vært gjort, men p.g.a. mangel på matriell og tid, må det utestå. Jeg hadde regnet med 2-3 uker her og så får jeg 3 hverdager + en helg. Dårlig rekognosering og planlegging fra de som var å så på bjørneskadene får ta skylden. Bl.a. var det ikke registrert at alle kokekar var fjernet fra hytta. Det var kun en stekepanne igjen. Heldigvis hadde jeg med min thekjele og dype stekepanne. Har funnet en 3-4 l. tykkbunnet kasserolle ca. 500 m bortenfor hytta. Den er temmelig sammenklemt og avrevet begge håndtakene. Det er sikkert bjørnen som har spist middagsrester. Jeg får stikke bort å hente den så jeg har til å varme vann i når jeg skal til med gulvvask.

Tirsdag 21. juli.

- Sterk vind fra SV, lavt skydekke, regn og temperatur såvidt på +.
- Kl. 1230. Jeg er heldigvis ferdig med alt utearbeide. I dag får jeg ta opprydding innendørs. Det er nok å gjøre. Jeg kan se en stor fangstskute utenfor pakkisen nord for Reinsdyrflua. Den er faktisk på sig sydover, inn Woodfjorden.
- " 1310. Nå er skuta rett vest for hytta, på linje mellom denne og Skjoldkollen. Fortsatt på tur sydover. Skuta er lys, skittenhvit, har 2 master med innebygget utkikkstønne i formasta. Overbygget akterdekk, helåkofterdekk, og antakelig 2 livbåter med rødt presenningsovertrekk.
- " 1330. Skuta passerer nå Worsleyneset og fortsetter nå i god fart over Liefdefjorden mot Roosneset.
- " 1410. Jeg kan ikke lengre få øye på skuta, kanskje de har gått inn i Bockfjorden for å varme seg ved de varme kildene som skal finnes der.
- " 1730. Samme været, bare at vinden har dreiet til rett vest. Vanskelig å holde det varmt i hytta p.g.a. den kalde vinden og de utette dørene.
- " 2100. Samme været, bare at vinden stadig dreier og er nå NV. Samtidig kan jeg høre at skuta er på tur ut Woodfjorden langs Reinstranda. Senere fikk jeg opplyst at det var skuta til Norsk Polarinstitutt jeg hadde sett og at hadde måttet stange seg gjennom helt opp til 3 meter tykk is for å komme inn i Woodfjorden.

Onsdag 22. juli.

- SV. vind, nesten klart, kjempevær.
- Kl. 1100-2000. Tok meg en tur over moreneryggen oppunder Gårhukfjellet over til Wijdefjorden under nordspissen av Balberget og fjære tilbake til hytta. Et thekok på turen. Så et reinsdyr som var svært lite selskaperlig, det stakk av. Derimot kom en nysgjerrig fjellrev tett opp til meg. Fant bl.a. en svar sylindereformet gjenstand, ca. 3 m lang, 0,80 m i tverrmål og 2 tonn tung. Fikk siden opplyst at det var en russisk hydrofon for registrering av fremmed båttrafikk som hadde slitt seg og var kastet på land. Det var tydelig at den hadde vært ute i hardt vær, men den virket ikke som den var direkte ødelagt. Fant gamle benrester etter hval og huggtann av en hvalross.

Torsdag 23. juli.

Bevares for et vær. Ikke en minste krusning på den del av sjøen som er synlig mellom de fantastiske formede isskulpturer som for tiden ligger utenfor hytta. Dertil sål fra skyfri himmel. Ka du trur, den som hadde hatt kanoen sin her. I stedet må jeg begynne å pakke, Så urettferdig kan det være. Før jeg ble forlatt her, fikk jeg besked om at jeg ville bli hentet enten i dag eller i morgen. Jeg har pakket, ryddet og vasket, men ingen henting. Av kjedsommelighet tok jeg også en vedsjau og avsluttet med en liten kveldstur innover langs Woodfj. Fant restene etter en gammel hytte, men ellers var det intet av interesse.

Torsdag 23. juli, forts.

Kl. 2300. På ettermiddagen begynte det å blåse fra NÖ, slik at all isen i ytre Woodfjorden forsvant innover, Vinden er nå på SV, så i morgen har jeg nok isen tilbake.

Det har vært klart solskinn hele dagen og riktig varmt, så kanskje snøen rekker å smelte likevel.

Fredag 24. juli.

Det er helt vindstille og god sikt i dag også, men overskyet. Det må ha vært kjølig i natt, for nesten alle mindre smeltevannsbekker har opphørt til morgenen i dag.

Det ligger store og små drivis over hele Woodfjorden. Utover dagen begynte det å blåse, mest fra SV. Enkelte lette regnbyger. Smeltevannsbekkene kom igang igjen.

Jeg har pakket ferdig og vasker kopper etter frokost

Jeg har kokt og spist middag og vasket kopper.

Jeg har saget og hugget ved og lyttet etter fly.

Jeg har skrevet 2 kort og ett brev, men fremdeles er jeg her alene.

Kl. 1715.

Det har lagt seg tette, lave skyer over hele området på vestsiden av Woodfjorden. Det synes som om isen har sluppet taket nord for Reinsdyrflya.

" 2100.

De lave tåkeskyene har flyttet seg nordover, mens det synes som om det klarer opp inne i Woodfjorden.

Lördag 25. juli.

Kraftig vind fra SV, overskyet, god sikt, enkelte solgløtt. All småisen er forsvunnet, men enkelte digre flak/fjell ligger grunnstøtte 200 - 300 m fra land, der de blir grundig vasket av grov sjø fra yttersiden.

Flere ganger i natt har jeg våknet av kraftige drønn når enkelte av disse storsisene har "kalvet", brukket i stykker eller kantret. Har stadig hørt disse brakene, men enda er lyden ny og fremmed for meg. Snøen tiner kraftig.

Har i dag funnet flere gamle piperør som ligger rundt hytta. Et merkelig opplegg med en plastkasse med piperør gjennom og ellers fylt med stein lå bak hytta. Lengre bak hytta lå det flere gamle piperør.

Det synes som piperør er en stor forbruksvare her.

Ellers har jeg drevet litt med ved og ventet på helikoptret som ikke kom i dag heller.

Hvis det er rimelig vær imorgen har jeg bestemt meg for en tur innover langs Woodfjorden.

Söndag 26. juli.

Vindstille, overskyet, mildt. I løpet av dagen passerte en meget liten og lett regnbyge og enkelte ganger et svakt vinddrag fra nord.

Et fint vær for fottur og fin tur ble det også.

Den holdt riktignok på å bli avsluttet ganske tidlig, fordi jeg støtt på en breelv som sperret vâen for meg.

Elven gikk nede i et dypt juv og p.g.a. utoverhengende snöskavler på begge sider, fant jeg det uforsvarlig å prøved noen passering.

Feg fulgte derfor elva oppover helt til isbreea oppe i fjellet, men fant ingen passering.

Jeg bestemte meg derfor for å gå ned til sjöen, finne meg noe rekved og få meg et thekok, men der i fjæresteinene fant jeg et yppelig vadested.

Søndag 26. juli, forts.

Jeg gikk frem til Vårfluehytta, som ligger ca. 10 km i luftlinje innenfor hytta ved Gråhukken langs Woodfjorden.

Hytta lå ved en vid strandbukt, full av store og små drivis, oppe på en sandtange ved en stor breelv.

Så godt og øde som det er, så er det helt utrolig vakkert. Det syntes som også isbjørnen hadde satt pris på stedet, for det var tydelig at han hadde vært her. Han hadde dyttet ytterdøra med hengsler og stengsler inn i gangen, hvoretter den hadde foretatt en opprydding ved å kaste ut parafindunker, kullsekker + noe verktøy og annet utstyr og så hadde den selvfølgelig revet ned pipa av taket.

Etter et kort opphold, med opprydding etter bjørnen, startet jeg på tilbaketuren. Mitt thekok tok jeg på rekvedbål på en annen strand.

Turen tok lang tid, for alt jeg fant i strandsonen måtte jo undersøkes og mye måtte fotograferes.

Bl.a. fant jeg en ca. 1 m lang metallstand omviklet med en utrolig masse tynn koppertråd. Denne hadde tilsynelatende vært beskyttet av et metallrør som igjen var påsveiset et stort metallhjul. Likeså fant jeg en meget stor jernplate, ganske tykk, som tydelig var skutt gjennom med kanon. Sikkert litt av et skipsskrog fra krigens dager.

Kl. 2100.

Da jeg fikk øye på hytta ved Gråhukken igjen, prestert jeg en liten solosang som liknet veldig på "Hjem, hjem, mitt kjære hjem."

Etter en sen middag var jeg naturlig trett, men lykkelig.

Søvnen kom nesten før jeg rakk å legge meg.

Mandag.27. juli.

Så er ~~XX~~ det til å pakke igjen i tilfelle et helikopter skulle slenge innom.

Været er stille, overskyet, mildt og med enkelte regnbyger.

Det er veldig dumt å gå slik å vente i det uvisse. Når helikopteret kommer bør en jo være mest mulig klar til å reise.

Som før nevnt ble hytta kald med vind fra SV.

I dag tok jeg sjansen på å bryte opp dørstokken i bislaget og sette inn en ny og mye bedre. Likeså utbedret jeg karmen på bislagdøra, slik at hele døra ble mye tettere.

Kl. 2100-2400.

Tok en tur opp på toppen av det 370 m høye Gråhukfjellet. Mektig utsikt. Kunne se hele Mosselhalvøya på andre siden av Wijdefjorden og fjelltoppene vest for Reinsdyrflya på andre siden av Woodfjorden.

Men det beste var at jeg i nord kunne se Moffen med lagunen og det hele. Kanten av ~~XX~~ pakkisen gikk omtrent midtveis mellom Gråhukken og Moffen og svingte inn Wijdefjorden. Det lå ikke is inn til Velkomstpynten nord på Reinsdyrflya.

Hele Gråhukfjellet består av skifer som er i ferd med å flise seg opp p.g.a. issprenging. Kan med bare hendene plukke hele bunter med skiferfliser ut av fjellet. De er uhyggelig skarpe.

Tirsdag 28. juli.

Stille, mildt, lettskyet med endel sol. Enkelte digre drivis ligger enda her, men de "Kalver" stadig med bulder og brak og blir mindre og færre. I dag rev jeg opp dørstokken mellom brennslagret og bislaget, til den gamle ytterdøra. Der var det mye stygt, egentlig burde hele døra og karmen vært utskiftet og det kunne jeg godt ha gjort om jeg bare visste om jeg hadde tid. I stedet tok jeg meg en liten strandtur. Det er så mange ukjente lyder her oppe. Jeg tror det må ha noe med dønningene i havet å gjöre. Langs store deler av stranden ligger det enda landis som sjöen har hulet ut under. Disse hulningene, som også finnes i drivisen, virker som lydforsterkere. Dagen ble avsluttet med hår- og fotvask og litt strømpevask. Jeg håper jo stadig på å bli hentet inn til Longyearbyen der de har et badstubað å tilby

Onsdag 29. juli.

Kjempevar, et litet nordadråd i luften, men sol fra nesten skyfri himmel. Ellers har det regnet kraftig i natt.

På ny er det kommet is fra nord inn mot Reinsdyrflya. I dag åpner jeg med barbering og litt klesvask. Godværet fortsatte utover dagen. Jeg satt utved hytteveggen og puslet med noe snekkerarbeide. Selv om jeg bare hadde skjorte og bukse, drev svetten av meg i solveggen.

Kl. 1400.

Jeg har spist middag, det siste av baconflesket, (flesk på flesk).

Det skyer over og jeg får gå ut til snekkerarbeidet mitt igjen. Det skal bli björnestengsel til bislagdøra, slik at jeg kan fjerne det som nå er på døra mellom brennstøf-selslagret og bislaget.

" 1530.

Plutselig så var helikopteret her og mitt arbeide med nytt björnestengsel måtte bare avbrytes.

" 1600-1900.

Turen tilbake til Longyearbyen var en stor opplevelse som omfattet hele nordvest Spitsbergen med Danskeöya og et kort besök i Ny-Ålesund. Avsluttet med badstu, mat og overnatting i sysselmannsgården. En kan jo ha det godt.

Torsdag 30. juli.

Kl. 0830-0800. Frokost hos naboen, sysselmannsbetjent Elgen, som var oppnevnt som min pleiefar under mitt opphold i Longyearbyen.

" 0900-1500.

Fikk bli med på en inspeksjonsrunde med helikoteret etter følgende rute: Longyearbyen, Sveagruva, Van Mijenfjorden til Akselöya og oljeborere der, opp Reindalen, gjennom Lundströmdalen, ned Kjellströmdalen, Sveagruva, opp Simmeldalen, ned Colesdalen, Grumantbyen og tilbake til Longyearbyen. Kjempemiddag sammen med pleiefar Elgen og hans kolega Hafenbrædel og fruena Eva. Stekt indrefile, champignon og lök, kokte poteter og bernesaüs. Det var noe annet enn den stadige hermetikken.

Traff Ragnvald Sörum og fikk bekreftet at jeg disponerte båten hans med påhengsmotor i august måned. Godprat og kontorarbeide utover kvelden.

x) Skal være bearnaisesaus. (Red. anm.)

Fredag 31. juli.

Frokost hos naboen.
Bestilling og henting av proviant og matriell för ny tur til Fredheim.
Formiddagskaffe på Huset med mye marsipankake.
Helikopteret er bestilt til kl. 1100 imorgen.
På ny middag hos naboeene. Nydelig fersk hvalbiff med mye tilbehör. Jeg har klart å organisere ferske jordbær til dessert. De ble servert med flöte.
Litt småpakking og forberedelse for avreise imorgen.
Kl. 2100-2400. Ble hentet av Tjelde for besök hos Rolf Marthinsen i hans avskjedslag. Han er ferdig med sin 3-års periode på Svalbard. Mye folk, både fra Isfjord radiö og flytårnene i Svea og på Svalbard lufthavn. Det synes som han har vært meget populär og det forstås jeg godt.

Lördag 1. august.

Kl. 1000-1100. Samlet alt utstyr, matriell og proviant, trodde jeg. Helikopterfrakt inn til Fredheim.
Mens jeg tar rede på alt jeg hadde med på turen, drar helikopteret avsted for å hente panelbord til Nödhytta og jeg oppdager at jeg har glemt igjen alle frysevarerne mine i sysselmannens kontorbygg. Min kontaktmann noterer seg det.
" 1230. Jeg er alene på Fredheim og påbegynner tilberedelse av middag, mitt förste måltid denne dagen.
Siden ble det endel planlegging av arbeidet, opprydding og brenning av gammelt skrot.
Det kan vel også denne gang bli noe tidspress, for arbeidsoppgavene er mange.
Været er meget bra.

Söndag 2. august.

Kl. 0330. Det banker på dören og da jeg svarer, stikker en mann hodet inn og spør om det er folk her.
Da jeg bekrefter at det er folk her, uttaler han: "Da skal ikke jeg forstyrre", hvoretter han forsvinner. Han måtte ha vært treg. Det skulle si seg selv at det var folk her, for i motsatt fall skulle ytterdöra ha vært stengt utenfra. Desuten var det fullt av matriell og utstyr både ute og inne.
Hans påstand om at han ikke skulle forstyrre meg kom jo litt malplassert i det han alt hadde vekket meg. Men vedkommende kan jo ha vært en kjekk kar for det.
Ellers gikk dagen med til ominnredning i nödhytta og å gjøre klart hullet i indre taket for montering av metallplata som pipa skal gå igjennom.
Maksim Gorki var på ny en sving innom Tempelfjorden. En liten sjarmör av en polarrev begynner å bli meget nærgående.
Været var til morgenen meget bra, men det skyet litt på utover dagen.
Klesvask og tört töy på samme dagen.
" 0730. ~~Jeg våknet ved at det var folk på kjøkkenet, men fikk~~

Mandag 3. august.

Kl. 0730. Jeg våknet ved at det var folk på kjøkkenet, men fikk ikke svar på mitt anrop, så jeg måtte stå opp for å se etter.
Det viste seg å være en kajakkpadler av forelöpig ukjent nasjonalitet. Han snakket engelsk, men var ikke det.

Mandag 3. august, forts.

- Kl. 0900. Oppkalling over radio, alt virket O.K.
Ble varslet om snarlig besök.
- " 1000. Helikopteret landet. De hadde med frossenmaten min og mere spiker.
Kajakpadleren ble kontrollert av sysselmannen folk. Han viste seg å være franskmann med planer om å følge første hurtigrute opp til Ny-Ålesund og så padle tilbake til Longyearbyen. Altså det motsatte av den tyske, men nå begynner det å bli lenge etter midtsommer.
Avstivet ytterre tak på nødhytta for jeg skar hull for pipa. Har gjort ferdige plater for gjennomføring av pipa i indre og ytre tak og har festet det ytre plata på plass.
Det har vært grått, overskyet, mildt oppholdsvær i hele dag.

Tirsdag 4. august.

- Det har regnet en god del i natt og fortsetter med et jevnt silregn nå. ~~på~~
Kajakken til franskmannen ligger enda på stranden, men han har ikke satt opp telt og jeg kan ikke se ham noe sted.
Nermere undersøkelse viste at han har installert seg i gammelhuset til Nöis. Det er ikke menneskebolig i dag, Deler av taket og torv som har vært til isolasjon har falt inn i hytta og blir til gjørme når det regner. Men jeg er ikke noe tess i fransk, så jeg lar ham være foreløpig.
- Kl. 1300. Det har regnet i hele dag.
Jeg har arbeidet i nødhytta og har montert ovnen med plata i innertaket, på gulver og brannsikker plate på veggene. Piperøret har jeg ført opp gjennom innertaket, men har planer om å vente på oppholdsvær før jeg går videre med pipa ut gjennom yttertaket. Nå foregår forberedelse av stor middag.
I frossenmaten jeg fikk i går var også 1 kg. lutfisk og 2 kg. bacon. Lutfisk med bacon er noe av det beste jeg vet, sammen med alt det andre jeg liker godt.
- " 1430. La det regne, la det blåse, jeg er lykkelig.
Jeg har det tørt og varmt og så er jeg mett.
1 kg. lutfisk gikk nesten med, sammen med et ukjent antall baconskiver, med 2 hardkokte oppdelte egg i baconfett og selvfølgelig poteter og gulerøtter.
Alt avsluttet med varm solbærsaft og Kong Haakon konfekt.
- " 1600. Det å være mett er ikke nok til å være lykkelig.
Samvitigheten må også være i orden og det er den ikke så lenge jeg tenker på franskmannen som ligger i gammelhuset.
Jeg fikk på meg regntøy og monterte pipa ferdig på nødhytta. Deretter fyrte jeg opp og alt virket bra.
I nødhytta var det rikelig med brennsel, det var madrasser i køyene og ulltepper.
Jeg oppsøkte franskmannen i gammelhuset. Han lå i sovepose inntullet i telt. Alt virket vått og mannen skalv av kulde og fuktighet.
Jeg fikk ham med meg over til nødhytta der det nå var blitt riktig godt og varmt og forlot ham der.
Dette er første heldags regnværet jeg har opplevet på Svalbard. Vinden har også øket kraftig på.

Tirsdag 4. august, forts.

Kl. 2200. Jeg er fortsatt bekymret for franskmannen. Jeg har ikke sett tegn til at han har fyrt i ovnen etter at han kom inn i nødhytta, heller ikke har han hentet inn alt det våte utstyret, sovepose m.v. som fortsatt er i gammelhuset. Imidlertid synes jeg ikke jeg kan opptre som en selvoppnevnt oppasser for en mann med slike tøffe planer. Jeg får innhente forholdsordre over radio fra sysselmannens kontor i morgen. Styggværet fortsetter. Har registrert 3 lekasjer i taket på hovedhuset i løpet av dagen.

Onsdag 5. august.

Grått, overskyet, den samme sterke vønden, opphold. Franskmannen går for egen maskin. Han har selv fyrt opp i ovnen og hentet inn alt det våte utstyret. Jeg var ute hos ham med en god omgang varm the og han virket O.K., men antydnet at vinden var for sterk for den planlagte returen til Longyearbyen i dag. Franskmannen har begynt å samle rekved langs strande for brendsel i nødhytta. Et godt tegn. Kl. 1730. Det klarner opp, enkelte solgløtt, men den sterke vinden holder seg. Middagen besto av stekt kylling og ris med karri og stekte poteter. The og mors ferdigsmurte lefser. Utenom dette så har jeg malt halve kjøkkenet 2. strøk og befart og planlagt hvordan jeg kan reparere lekasjene i taket på hovedhuset. En liten vedsjau på kvelden.

Torsdag 6. august.

Regnværet er tilbake igjen og den sterke vinden fortsetter. I går kveld ved 2300-tiden var et hurtigruteskip en tur innom Tempelfjorden. Franskmannen er blitt fotgjenger. Kajakken ligger igjen her, men mannen og ryggsekker er borte. Ovnen i nødhytta var kald i morges. Kjøkkenet ferdigmalt, middagen ekspedert, regnet opphørt, men det kan ikke ha vært bare regn. Det ligger nysnø langt nede i fjellene på begge sider av Tempelfjorden. Har tett et av lekasjene i taket på hovedhuset og fylt på tettningsmasse rundt piperøret på nødhytta. Kl. 1930. Franskmannen kom tilbake. Han hadde vært i snøstorm oppe på fjellet i dag. Han har planer om å padle inn til Von Postbreen og tilbake til Longyearbyen imorgen.

Fredag 7. august.

Den sterke vinden holder seg, men det er mere klarvær og slo i dag. Kl. 1030. 2 russiske helikoptere fløy ut Sassendalen og Sassenfjorden mot Pyramiden. Vinden har löyet en del. Franskmannen har fastsatt avreisen til kl. 1200. I går hadde han vært inne på fjellet mellom Nöisdalen og Von Postbreen. " 1430. Endelig kom franskmannen seg avgårde mot Von Postbreen. Vind og bölgene er blitt mye rimeligre. Jeg fulgte ham i kikkerten et langt stykke, men han ble til slutt borte bak et nes.

Fredag 7. august, forts.

- Jeg påbegynte arbeidet med å legge Glavamatter, lektur og ny panel utvendig på ene langveggen av nødhytta.
- Kl. 2210. 2 enmanns plastkajaker, av eskimofasong, kom inn til Fredheim. Vind og bølger hadde på ny øket en god del. Endelig, det var 2 norske ungdomer de som kom i kajakkene, Trond og Jostein, henholdsvis fra Bergen og Stavanger. De hadde padlet fra Longyearbyen i dag og skulle til De Geerhytta på Elveneset, men den brannt opp etter besøk av en holender tidligere i år. Dermed ble det hele 8 mil i et strekk til Fredheim. De var endel våte etter landingen og jeg tilbød dem nødhytta, hjalp dem med oppfyring i ovnen og vann til matlagning. De var takknemlige og virket kjekke.
- " 2330. Ferdig med 1. langvegg på nødhytta.

Lørdag 8. august.

- Nydelig vær, men fortsatt sterk vind. Men med denne vindretningen bor en jo i ly av Isfjorden og Sassenfjorden og da kan en vel ikke vente annet. Jeg åpnet dagen med frokost, barbering og litt klesvask, slik at paddlerne får sove litt lengre før jeg begynner å banke i veggen.
- Kl. 1100. Jeg påbegynner paneling av vegg nr. 2 i Nødhytta. Straks etter blir jeg invitert på morgenkaffe. Den ene av dem, bergenseren, har vært her opp og padlet med kajakk i flere år. De var her nå på en 3 ukers ferie og skulle nå videre vestover på nordsiden av Sassenfjorden og Isfjorden.
- " 1500. De 2 padlerne startet nå over til Bjonahytta, etter først å ha insistert på å hente inn en stor drivtømmerstokk som takk for lånet av hytta og det brennselet de hadde brukt. Fine karer.
- " 2145. Jeg er ferdig med paneling av vegg nr. 2 i nødhytta. Reinsdyret Rudolf og polarreven er stadig på besøk. Nå skal jeg feire lørdagskvelden og ensomheten med the og selvbakt pizza, med den nydelige baconen de har her.
- " 2330. Pizzaen var nydelig, men går jeg å legger meg.

Søndag 9. august.

- Overskyet, tåke på fjelltoppene, men mildt og behagelig oppholdsvar og nesten vindstille. Det er for det meste vindfaktoren som avgjør behagelig eller ubehagelig temperatur her oppe. Hadde planlagt fottur innover mot Von Postbreen i dag, men har nå bestemt meg for å fortsette arbeidet på nødhytta. Det har stor betydning at den blir ferdig til vinteren.
- Kl. 1600. En stor blå fangstskute gikk inn til Von Postbreen. Den hadde 2 master og 2 store hytter på dekk.
- " 1730. Jeg har gjort en stor jobb i dag. Åpnet med å rive ned døre fra vedsjåen inn til nødhytta. Ingen ting var i vater eller vinkel, hverken ved døra eller ved hytta forøvrig. Etter å ha vatret opp dørkarmen og festet den slik det skal være, isolerte, lektet og panelte jeg veggene på begge sider av døra, Jeg har noe å tilstå. Den pizzaen i går var så god at jeg laget meg en i dag også, etter at jeg hadde avsluttet for dagen.

Søndag 9. august, forts.

Kl. 2100.

Nå sitter jeg, mett og fornøyd alene på Fredheim, med surtørene i varmt vann, nytende et siste krus the før jeg går å legger meg. Dette blir antakelig siste natta i hovedhuset på Fredheim for i år. I morgen skal det komme andre som skal bo her og jeg flytter over i nødhytta, men nå er det ingen plage med å bo der.

Mandag 10. august

Lettskyet oppholdsvær, litt vind, behagelig temperatur.

Da jeg våknet i dag lå den blå skuta utenfor Fredheim. Etter hvert kom det en rekke folk på land. Det viste seg å være et statelig dansk forskningsfartøy som egentlig hørte hjemme på Grønland, men som i år var avgitt til leting etter gamle danske graver på Danskeøya, nordvest Spitsbergen.

Nå hadde de en friperiode og hadde tatt norske og svenske turister ombord for en rundtur. Senere i dag skal de til Longyearbyen og tilbød å ta med besked, post eller lignende for meg.

De hadde overnattet siste natt inne ved Von Postbreen. Skutas navn var Tykk og bra.

Kl. 0900.

Radiosambandet med sysselmannens kontor gikk bra i dag også. Jeg bestilte mere matrialer og de gikk ut far at jeg kunne få det imorgen, men måtte ta ny kontakt i kveld kl. 1900.

Anleggsbasen, betj. Heiskel, er reist på ferie, så jeg er spent på om han har ordnet med vinduet til nødhytta. Heldigvis gikk jeg imot å panele igjen en liten vindusglugge som enda er der.

" 1730.

Jeg er ferdig med alt arbeide på taket av nødhytta. Har limt og spikret papp og pipebeslag og utvidet taksjeggget, så ikke det nye utvendige panelet på veggen skal komme utenfor taket.

" 1900.

Radiooppkallingen gikk bra. Helikoptret skal være her med matrialer + vindu ved 0900-tiden imorgen. Det var altså nære ved å bli en nødhytte uten vindu. Ellers fikk jeg besked om at franskmannen var kommet vel tilbake til Longyearbyen og at en større middag er planlagt til min tilbakekomst til Longyearbyen.

Tirsdag 11. august.

Lettskyet, endel vind, men fint vær med enkelte solgløtt.

Det ble enda en natt i hovedhuset. Jeg fant ingen grunn til å flytte meg for folk som ikke er tilstede.

Kl. 0930.

Sysselmannens helikopter kom med de bestilte matrialer, De ble her til ca. kl. 1000, da de fortsatte nordover for å kontrollere en russisk ekspedisjon.

" 1030.

Et russisk helikopter kom i retning fra Longyearbyen og fløy i lav høyde opp langs Sassanelva.

" 1045.

Det russiske helikoptret kom tilbake ned Sassendalen i meget lav høyde og fart. Omtrent ved utløpet av Sassanelva gjorde det en runde, men fortsatte en stykke før det landet oppe på brinken vest for elveutløpet. Jeg så en dør som ble åpnet, men så ikke folk. Få sekunder etter lettet det igjen og fortsatte mot Longyearbyen, men nå med normal høyde.

" 1200.

Middag, ertesuppe med bacon, pølser, tørkede grønnsaker og fersk løk.

Tirsdag 11. august, forts.

- Været blir stadig bedre.
- Kl. 1340. Det russiske helikoptret kom tilbake. Denne gang hørtes det ut som om det sirklet i området Sassendalen, Nöisdalen, Coloradofjellet.
- " 1350. Det russiske helikoptret returnerte.
- " 1600. Jeg er ferdig med å lekte opp og isolere siste veggen i nødhytta og har funnet ut at jeg fortjener fri for en kveldstur.
- Jeg gikk opp på fjellet bak Fredheim. Det ble litt fotografering, bl.a. av blomster.
- Jeg var også innom det området der jeg fant alle fosilene ifjord. Men selvfølgelig kunne jeg ikke ta denne turen uten at jeg igjen måtte titte ned i Nöisdalen og Colorado Canyon. Jeg blir like imponert og betatt hver gang.
- På tilbaketuren fant jeg et annet usedvanlig rikt fosilområde. Alt er jo forstenede avleiringer fra tidligere havbunn og jeg befinner meg i vel 300 m. over havet.
- Jeg traff også "Rudolf" oppe på fjellet. Han lå nede da jeg kom, men som den veloppdragene herre reiste han seg da han fikk besök. Men han var ikke redd. Han så virkelig staselig ut nå, glatt i pelsen og tykk og rund.
- " 2000. Jeg er tilbake etter en fin tur og mener å ha gjort meg fortjent til en av mine spesial-pannekaker. Etter pannekaka satte jeg i gang og panelte den siste veggen på nødhytta opp til takskjegget på den ene siden. Jeg har hørt at det ikke er sundt å legge seg når en er så mett.
- " 2300. God natt. Det er helt klart, vindstille og Tempelet står i siluett. Det er neste for galt å sove bort noe så vakkert.

Onsdag 12. august.

- Det samme fine været, lettskyet og stille.
- Jeg er fortsatt alene på Fredheim, når det gjelder folk. Men mine firbente venner er stadig å ser til meg.
- I dag har jeg hatt storbesök av Mikkeline. Hun har gått rundt meg nå i over en time og var til og med opp på fjellet og ned igjen da jeg hadde sambandskontroll med sysselmannens kontor.
- Selv om jeg sette stor pris på ensomhet, så må jeg inrømme at det er godt å ha gode venner.
- Kl. 1100. Ferdig med panelingen av nødhytta. Nå står det bare igjen å sette på hjørnekasser og nye kantbord på taket. Helt til slutt skal hytta beises grønn.
- Nå er det så varmt ute at jeg følger meg plaget av varmen. Myggen er blitt litt mere aktiv, men det er mest surrrrr med den.
- " 1445. Har beiset 2 av veggene på nødhytta.
- " 1930. Tar meg en tur opp Sassendalen.
- Tilbake etter en meget fin tur. Var bortom Gåsvann, der jeg i en flokk telte 47 gås. I tillegg var det flere andre, men mindre flokker.
- Sassendalen er helt utrolig frodig, men så bare en reinokse der i dag.
- " 2230. Nødhytta er ferdig beiset.

Torsdag 13. august.

Jeg våknet opp til regnvær, men det sluttet å regne da jeg sto opp.

Grått, overskyet, litt vind, fin temperatur.

Været ble bare bedre utover dagen med ganske høy temperatur.

Jeg skulle hvisnok ikke ha sagt det om at myggen var bare lat. Med høyere temperatur ble det også annet enn bare surrr. Men noen direkte plage ble ikke og slettes ikke så at jeg følte trang til å bruke myggolje.

Kl. 1930.

Etter at jeg nå også har fikset opp gulvet inne i nødhytta akter jeg ikke å gjøre mere med den.

Dette må nå feires med en av mine spesial-pannekaker

Freitag 14. august.

Regnvær, tett tåke, vindstille og mildt.

Jeg kan se mye stor drivis tett utenfor land.

Sikkert etter en "kalving" av Von Postbreen.

Kl. 1230.

Sikten er blitt noe bedre, det har sluttet å regne.

Jeg kan se over til Bjonapynten som ligger 5 km borte på andre siden av Tempelfjorden.

Det viser seg nå at hele Tempelfjorden er full av grov drivis, så det må ha skedd en virkelig stor "kalving" inne på Von Postbreen.

Det er rart å se på drivisen. Det blåser innover Tempelfjorden, men isen er på god fart utover.

Den følger selvfølgelig strømmen i sjøen. Isen er jo 9 ganger større under havflaten enn over.

Dagen har ellers gått til opprydding etter arbeidet i og rundt nødhytta.

I radiooppkallingen i dag fikk jeg besked om at jeg vil bli hentet imorgen en gang.

Lördag 15. august.

Overskyet, lavt skydekke, litt vind og oppholdsvær. Så er det til å pakke igjen.

De som skulle hatt huset fra mandag 10. aug. har ikke vist seg, så jeg har hatt det fritt og fredelig slik jeg liker det.

Förmiddagen har jeg ~~brukt~~^{brukt} til vidre opprydding og brenning av søppel.

Kl. 1130.

Helikopteret kom.

På returen var på ny innom Svalbards siste fangstmann på Kapp Wijk. Der det ble levert post og ny ovn med piperör.

Tidligere sysselmannsfullmektig Moe og en kamerat av ham, som også var med, gikk av her. De skulle gå derfra langs land til en annen nødhytte ved Sauriedalen, på östsiden, ~~av~~ ytterst i Nordfjorden, hvorfra de senere skulle hentes inn.

I Longyearbyen ble jeg instalert hos fam. Lövås, som jeg kjente fra hans tidligere tjeneste på Nyrud. Om kvelden var jeg sammen med fam. Lövås, sysselmannsbetj. Hafenbrædel og bergmesteren m/frue fra Store Norske på en stor middag på Huset.

Det var en virkelig kulinarisk nytelse i meget godt selskap.

Söndag 16. august.

Avslappningsdag. Lövås var ute på tjeneste til Ny Ålesund. Fru Lövås og jeg var en liten förmiddags spasertur ned til kaia, der det lå 2 russiske båter på dagbesök fra Barentsburg og en polsk seilbåt fra Gdansk.

Mandag 17. august.

Forberedelse for tur ut fra Longyearbyen med lånt båt.

Først kontaktet jeg formannen på Rørleggerverkstedet, som kjente til båten jeg skulle låne. Båteieren er på ferie nede på fastlandet.

Deretter fikk jeg hjelp av Lövås til å ordne bensin til båtmotoren og brød til meg selv.

Fikk også låne en bil og ordnet selv film, kjeks og lesestoff.

Etter ny middag hos fam. Lövås, kjørte Lövås meg med alt utstyret ned til båten, som ble sjøsatt og lastet uten problemer. Det var heller ingen problemer med å få startet motoren og komme fri av land.

Turen gikk bare over Adventfjorden til Moskushamn, der jeg instalerte meg i hytta til Paula og Willy Buffelen. Det var jo en utvidet villa med fullt utstyr. Stor stas.

Avsluttet dagen med en kveldstur der jeg så et tysk flyvrak fra krigens dager, et nedlagt kullgruveanlegg fra før krigen og et nedlagt sagbruk som i sin tid var basert på drivtømmer. Dertil var hele stranda fyllt opp med maskiner og reservedeler til de to nedlagte anleggene. Alt det utstyret lå for det meste enda i sine opprindelige transportkasser.

Tirsdag 18. august.

Grått overskyet oppholdsvær med lave tåkeskyer, litt vind.

Startet på tur med motorbåten mot Vindodden og hytta til Olav Mæle. Kjørte 1½ time og kom nesten til Diabasodden, men der snudde jeg og returnerte til Moskushamn p.g.a. skarp sjø imot.

Det var muligens dumt at jeg returnerte. Jeg hadde jo telt, sovepose og alt utstyr med meg og kunne bare ha gått på land og ventet på bedre vær.

Kl. 1500.

Tilbake i Moskushamn.

Det ble en kveldstur i dag også til det nedlagte sagbruket og gruveanlegget og alt utstyret som lå på stranda.

Besøkte også hytta til båteieren, Ragnvald Sörum, som slettes ikke var noe dårligere, selv om det opprinnelig hadde vært et åpent båtnaust med trallebane helt inn.

Onsdag 19. august.

Noe lettere vær, men litt mere vind.

Kl. 1530.

Klesvask, rydding og pakking på ny. Middag på hytta. Ny start med båt fra Moskushamn mot Vindodden.

Som i går gikk det bra i medvind til jeg hadde passer Deltaneset og nermet meg Diabasodden, men der fik jeg bølger og vind imot meg. Var på land 2 ganger, men fortsatte.

I det jeg skulle gå ut for et litet nes før Diabasodden, ble plutselig de hvittoppete bølgene så mange og rart avrundet oventil. Det viste seg at jeg var kommet inn i en flokk hvitfisk som boltret seg rundt båten på alle kanter.

Turen fra Diabasodden, forbi Elveneset og frem til Vindodden ble litt av en husketur, som jeg vil huske lenge. Men båt og motor fungerte meget godt.

På vestsiden av Vindodden lå et litet engelsk ekspedisjonsfartøy. Det liknet på et av dem jeg så fra helikopter i Wijdefjorden, den 17. juli.

Onsdag 19. august, forts.

På land innenfor det ~~russiske~~ engelske ekspedisjonsfartøyet sto 3 telter tilhørende en russisk geologisk feldtekspedisjon.

Kl. 1930. Jeg la til land på østsiden av Vindodden. Måtte tømme båten for motor og alt utstyr for å få den opp over flomålet. Turen opp til hytta til Olav Mæle ble meget tung, men var slitet verdt. Tatt i betraktning avstanden fra Longyearbyen, at hytta var selvbygget på fritid og at den ble påbegynt vinteren 1980, var den virkelig fin. Varm var den også.

Torsdag 20. august.

Strålende sol fra skyfri himmel og vindstille. Vindodden er et særdeles pent sted, selv om hytta ligger litt for langt fra fjorden, etter mitt syn. Det engelske ekspedisjonsfartøyet har dratt videre. Vedsjau og en tur rundt i terrenget og langs stranden. Fant en russisk værobservasjonsballong med instrumentbeholder og radiosender. Var nedom båten og hentet middagsmat for dagen.

Kl. 1300. Tilbake til hytta. Da jeg hadde påbegynt middagen, ble jeg oppmerksom på en mannlig fotturrist på tur fra den russiske leieren til båten og alt utstyret mitt nede på stranda. Han stoppet ved båten og satte fra seg ryggsekken. Etter å ha gått rundt og sett på båt, motor og alt det andre en stund, fortsatte han mot Sveltihel og Sassendalen. Da jeg hadde spist, ble jeg oppmerksom på enda en mann nede ved båten. Også han gikk rundt og tittet, men rørte ikke noe. Etter en stund fortsatte også han mot Sassendalen.

" 1800. En gummibåt med påhengsmotor kjører fra den russiske leieren og vestover mot Elveneset.

" 2030. Tilbake etter en kort tur opp i dalen bak hytta. Det russiske turristskipet Maksim Gorki er på sin vanlige rundtur inn Sassen- og Tempelfjorden.

Fredag 21. august.

En helt fantastisk dag. Et minne for livet. Mye sol og lite vind hele dagen.

Kl. 1015. Etter frokost, barbering og pakking starter jeg ut med båten. Jeg tar med full pakking, for alle tilfelders skyld. Først kjører jeg over til Fredheim, men der har ingen vært siden jeg forlot den 15. august. Vidre kjører jeg inn hele Tempelfjorden til den enorme Von Postbreen, der jeg laget stort bål og tok lunsj. Brannt opp to trålposer som jeg fant i strandkanten. De er en stor fare for reinsdyr som har en tendens til å få dem viklet inn i hornene sine og da er de fortapt. Tilbake kjørte jeg på skrå over Tempelfjorden til Bjonahamna og Bjonahytta, som ligger under Temelet. Jeg blir aldri mett av å se det fjellet. Det bærer virkelig sitt navn med rette. Vidre kjørte jeg ut forbi Bjonapynten og tilbake over Sassenfjorden.

Fredag 21. august, forts.

Kl. 1800.

Tilbake til Vindodden.

På hele turen hadde jeg selskap av fugler. Særlig av havhest, lundefugle og alkekonge.

Alle 3 er avhengige av vind for å komme opp fra sjøen. I luften er havhesten er helt utrolig glideflyger, mens lundefuglen er en nærmest hjelpeløs fjærdott med vinger med dårlig styring og lite beregning, men artig er den.

Havhesten og lundefuglen er dertil meget nysgjerrig og gav meg mangen spennende og underholdene oppvisninger.

Alkekongen så ut til å ha det vanskelig for å bestemme seg.

Fant en russisk værobservasjonsballong med instrumentbeholder og radiosender i dag også. Den var av en forbedret type, men radiosenderen har fortsatt radiatorer mens andre land forlengst har gått over til transistorer.

Det å komme opp til hytta er fortsatt slitsomt, men jeg har hørt at det skal være sunt med trim, så da så

Lørdag 22. august.

Dette kan ikke være sant, sol fra skyfri himmel og Sassenfjorden speilblank. Ikke et vindpust.

Mitt kjære Tempel gjenspeiler seg i Sassenfjorden like skarpt som det fremstår over fjorden.

Dette må utnyttes.

På tross av alle planer bestemmer jeg meg for en snartur over Sassenfjorden til Gipshuken, mellom Gipsvika og Billefjord.

Kl. 0930.

Starter med båten fra Vindodden.

Har tatt med mesteparten av provianten og alle klærene, men ikke sovepose, for hva skal en vel med sovepose på en slik fin dag?

" 1100.

Jeg går på land nedenfor nødhytta på Gipshuken etter en meget behagelig tur.

Båten blir dratt godt på land, men jeg vet at sjøen vil falle i enda 1 time, så derved kan jeg være sikker i minst 2 timer.

Utenfor nødhytta ligger kajakkene til Trond og Jostein, de 2 norske guttene som besøkte meg på Fredheim, 7.-8. august.

Hyttedöra er stengt innenfra og da jeg kjenner de to's sovehjerter, bestemmer jeg meg for en fjelltur.

Det ble fotografering av det fuglefredete Gåsøyane, Den særdeles vakre Skansebukta med fjellet Skansen og selvfølgelig Billefjorden med fjellet Pyramiden, som har gitt navnet til det ene av to russiske helårs bosetningene her oppe, og så i det været, blikkstilte og sol. Tenk at en gammel mann skulle få oppleve noe slikt.

Tilbake til hytta er det ingen nåde, Trond og Jostein må opp.

En inspeksjon av båten viste at den lå godt, langt oppe på tørt land bak en tørrlagt steingard.

Alt tilsier at jeg bør la båten ligge og bare ta det med ro.

I hytta ble det the og mat, the og kjeks og the og nystekte pannekaker.

Alt dette tok tid og i mellomtiden hadde det begynt å blåse endel, bølgene kom inn Isfjorden og rett mot land.

Lördag 22. august, forts.

Sjøen hadde nå steget slik at jeg enten måtte gå ut med båten eller få den høyere opp på land.

Jeg valgte det første, men robåten, som til vanlig ble drevet frem med en 5 hk. påhengsmotor, hadde bare en åregaffel.

Resultatet var at jeg ved en halvhjertet innsats ikke klarte å stake eller padle robåten gjennom brodtsjøene inne ved land.

Jeg bestemte meg for overnatting uten sovepose.

En stund senere startet Trond og Jostein med sine kajaker mot Bjonahytta og hadde ikke noen problemer der de gikk delvis gjennom og over brodtsjøene.

Det var nok kajakk som var rette utstyret, eller en robåt med 2 åregaffer.

Søndag 23. august.

Det var ikke mangelen på sovepose som var problemet. Hytta var god og varm, men køya var så kort at jeg måtte opp flere ganger i løpet av natta bare for å strekke meg ut.

De fleste av hyttene her oppe er jo så små, nettopp for å holde på varmen.

Vinden hadde løyet en del og bølgene var bare utslitte storhavsdønninger uten hvit bord, bortsett fra inne ved landgrunnen.

Før jeg startet lette jeg opp en svær jernbolt, blant alt drivtømmeret, som passet i hullet til den manglende åregaffelen. Med en tauløkke rundt jernbolten og åren var alt i orden.

Nå var det ingen problemer med å ro ut gjennom landbrottet og tilbaketuren gikk unda i delvis medvind på 1 time og 10 minutter.

Kl. 1400.

En motorbåt med 2 mann starter fra den russiske teltleiren mot Bjonahytta.

" 1530.

Det er godt å kome hemat, for nå regner det ute, men det synes svært lokalt. Sola skinner nemlig både på Tempelet og Skansen.

" 2000.

Har avsluttet dagen med en vedsjau og tetting rundt piperøret på yttertaket, etter samme mønsteret som jeg brukte på nødhytta på Fredheim.

Mandag 24. august.

Overskyet, lavt skydekke. Det er kommet nysnø i fjellene på nordsiden av Sassenfjorden siste natt, men det er enda noen hundrede meter fra sjøen og opp til nysnøen.

Fra morgenen av var det ganske vindstille, men jeg har enda ikke tatt noen avgjørelse om jeg skal returnere til Moskushamna i dag eller vente.

Litt oppryddingsarbeide i og rundt hytta gjenstår.

Kl. 1100-1300.

En tur ned til båten og retur for opprydding i gjenstående proviant og skrubbing av en sotet kjele.

En hel bøtte proviant tok jeg med opp til hytta for å sette igjen. Jeg ~~løst~~ tror bestemt at det må bli noe å sette igjen på hytta i Moskushamn også.

3 reinsdyr gikk å beitet mellom hytta og båten, uten å la seg forstyrre av meg.

En polarrev kom ned fra fjellet og fulgte meg nysgjerrig hele runden tilbake til hytta.

Tirsdag 25. august.

- Overskyet oppholdsvær. Noe vind fra syd, d.v.s. fralandsvind for meg på tur tilbake, bortsett fra turen inn Adventfjorden der jeg vil få motvind.
- Kl. 0800. Russere har begynt å rive teltleieren sin.
- " 0930. 2 store russiske helikoptere lander ved teltleiren. Etter ca. 10 min. lettet de igjen og fløy mot Billefjord og Pyramiden. Motorbåten, litt utsty og en mann ble igjen.
- " 1015. Et av de russiske helikoptere kom tilbake fra Pyramiden. Under landingen blåste et kolli på sjøen og de måtte ta ut båten for å berge det. Deretter ble båten og resten av utstyret tatt ombord.
- " 1050. Det siste helikopteret starter, men denne gang mot Isfjorden og Barentsburg. Jeg er også snart klar til å starte, mett og nybarbert.
- " 1150. Jeg har pakket ferdig, bært alt ned til båten og fått den ferdig påstet. Starter mot Moskushamn. Vinden har snudd til nordøstlig, d.v.s. at jeg har den i ryggen ut Sassenfjorden.
- " 1250. Jeg passerer Diabasodden. Her møter jeg tunge, men utslitte havdønninger rett imot, samtidig som jeg fortsatt har vinden i ryggen. Helt ideelt, derved undgår jeg bølger som bryter. Dette fortsatte helt til jeg svingte inn Adventfjorden, da jeg fikk både bølger og vind inn bakfra, men begge deler helt svakt. Jeg så faktisk ikke en hvit bølgetopp på hele turen, helt utrolig, tid og sted tatt i betraktning. Det hele ble bare en koselig husketur som jeg vil minnes lenge. Også denne gang møtte jeg en flokk kvitfisk utenfor Diabasodden. Jeg hadde dem på begge sider av båten.
- " 1450. Jeg er tilbake i Moskushamn. Eneste problemet jeg hadde på turen, var at det hadde oppstått en lekkasje i kjølen på båten. Dette medførte at jeg nærmest måtte øse hele tiden, men noe skal en jo ta seg til når værgudene er velvillige og motoren fungerer upåklagelig. I alle tilfeller er jeg glad jeg er tilbake her. Det stykket jeg kjørte i dag er beryktet for sitt upålitelige og skiftende værforhold. Det skulle ha tatt seg fint ut om jeg hadde blitt varfast mens flyet mitt tilbake til fastlandet hadde startet. Etter middagen ble dagen avsluttet med vask fra topp til tå og bløtlegging av klær.

Onsdag 26. august.

- Oh, for en strålende morgen, med sol fra nesten skyfri himmel, men det må ha vært kaldt i natt. Gradestokken viser + 4 gr. C i skyggen. Det må være mye polarrev her oppe. Akurat nå går det en og snuser rundt rett utenfor vinduet her jeg sitter. Den er enda ikke helt hvit, men virker tett og fin i pelsen. Over alt jeg har vært her oppe, så har det stadig vært polarrev å se. De er utrolig pene og jeg håper de må bli forskånet fra den fæle rabbis som også finnes her oppe og som særlig slår ned på polarreven.
- " 0900. Et av de nye norske kystvaktfartøyene, W 300, kommer sigende inn Adventfjorden mot Longyearbyen.

Onsdag 26. august, forts.

Kl. 0930-1430. Tur til Longyearbyen og retur.

Var hos frisør og fikk ryddet opp i hårfokket. Besøkte sysselmannen kontor og avtalte inkvartering i tiden fra 29.8. til jeg skal reise natt yil 1.9. Skaffet reparasjonsmatriell for lekasjen i båten. Tilbake til Moskushamn la jeg opp båten til tork og foretok en foreløpig rengjøring av skadene. De var nok alle gamle skader, som desverre hadde brudt helt mens jeg brukte båten, men det fritar jo ikke meg for ansvaret.

" 1930.

Jeg tar en tur ned til båten igjen for å utføre den endelige rengjøring av skadene. Mens jeg holder på med dette får jeg besøk av 2 mann fra det danske forskningsfartøyet "Tykk og bra". En svensk fiskeribiolog og båtsmannen fra skuta. De fortsatte for å se på restene av sagbruket og det tyske flyvraket.

" 2100.

Jeg var tilbake til hytta og fikk straks etter besøk av de 2 fra "Tykk og bra". Vi hadde en hyggelig pratetund frem til kl. 2230, da de gikk og jeg la meg.

Torsdag 27. august.

Lett overskyet, nesten stille, + 4 gr. C. Dagens arbeide gikk ut på reparasjon av lekasjen i båten over 2 omganger, en utvendig og en innvendig med tørke- og herdetid imellom, som ble brukt til vedsjau.

Etter dette forberedte jeg legging av ny takpapp på hyttas utedo, som noen barskinger hadde skutt i stykker med rifle.

Fredag 28. august.

Lettskyet, noe vind, behagelig tempratur, men i natt blåste det noe kraftig, uten nedbør.

Arbeidet med å legge takpapp gikk greit. 2 reinokser var og inspiserte arbeidet mitt mens jeg var oppe på taket. De kom ikke opp stigen, men holdt seg nede på bakken.

Ellers har jeg stadig polarrev utenfor hytta. Resten av dagen har gått med til endel opprydding og prøvepakking. Dertil har jeg skrevet brev til dem jeg har lånt hytter og båt av.

Lördag 29. august.

Lettskyet, lite vind, behagelig tempratur. Så har jeg sovet siste natta i Moskushamn, ihvertfall for denne gang.

Det skal bli godt å komme til Longyearbyen å få badstue og dusj. Det blir likesom ikke det samme å stå å søle i et vaskevannsfat.

Så endelig skulle jeg få se Svalbard-rypa også. Mens jeg driver å pakker som verst, skal jeg også ta en titt ut av vinduet og der er en flokk på 17 ryper på tur til fots rett under kjøkkenvinduet.

De protesterte heller ikke da jeg kom ut og blandet meg i flokken for å fotografere dem.

Turen tilbake til Longyearbyen gikk bra.

Lekasjen i båten var helt opphørt.

Kl. 1500.

Båten med motor og tilbehør er tilbakelevert og mitt personlige utstyr har jeg fått opp til sysselmannens kontor, der jeg ble instalert i vaktrommet i arrester men med bespising hos min tidlige velgjører, betj. Elgen.

Søndag 30. august.

Overskyet, regn, behagelig temperatur.
Sov dårlig i natt p.g.a. uvante lyder i huset.
Jeg er blitt vant til freden i utmarka.
Gjennomgåelse av utstyr, prøvepakking av ryggsekk og reiseveske.
Stor middag på "Huset", spanderte på Elgen og Hafenbrædl. Indrefilet, champignons, paprika, bearnaisesaus og stekte poteter. Det var noe annet enn den stadige hermetikken.
Deretter på kino på "Huset" og avsluttning med kaffe og nystekte vafler etter bestilling hjemme hos Elgen med bl.a. helikoptermannskapet.

Mandag 31. august.

Været er noe lettere, men fortsatt overskyet.
Avskjedstur rundt til venner i Longyearbyen.
Spanderte marsipankake til lunsj i sysselmannens kantine under henvisning til at det om to dager er 8 måneder til jeg er 60 år. Sysselmannen var enig i at det var fullgod grunn til feiring.
Spanderte middag på fam.Lövås på "Huset", samme menyen som i går. Kaffe og vaniljekake hjemme hos fam. Lövås etterpå.
Rekeften hos betjentene Elgen og Hafenbrædel avsluttet dagen.

Tirsdag 1. september.

Kl. 0230. Vekket til delvis overskyet bra vær.
" 0340. SAS. avgang fra Longyearbyen. Reiste sammen med Eva, fru Hafenbrædl.
" 0500. Landet i Tromsø. Meget streng tollkontroll.
" 0920. SAS. starter i retning Kirkenes.
" 1700-1745. Kirkenes - Skogfoss, kjørt av Hans, min håpefulle sønn.
